

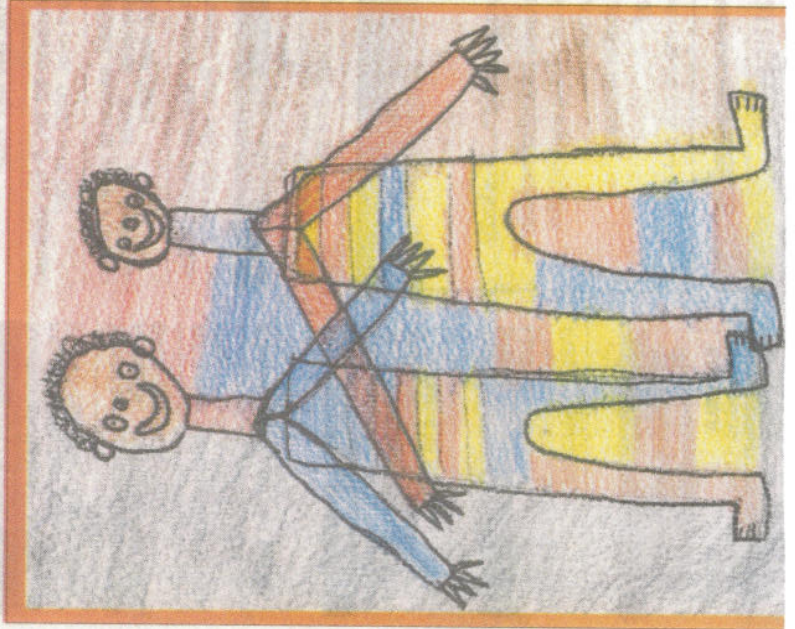
Veljeä ei jätetä

Jack Heiskanen voitti Pohjois-Karjalan kehitysvammaisten kuvataidekilpailun.

TIINA MALINEN

Vierailu Jack Heiskanen koettiin alkaa tutustumalla taiteilijan aikaisempaan histo-

riaan. Leikekirjaan on koottu kymmeniittäin lehtijuttuja, näyttelyjulisteita ja kuvia myydyistä töistä. Voitto Pohjois-Karjalan Kehitysvammaisten Tukipiirin Kohti arvokasta erilaisuutta -projektin järjestämässä kuvataidekilpailussa ei selvästikään tullut sattumalta. Lieksan taidetoimintakeskus me-

Lehmät ovat Jack Heiskaselle rakkaita eläimiä. Ammupatsaita ja -kuvia onkin koti täynnä.

nestyvi muutinkin, sillä paikallisista taitelijajoista palkittiin myös **Satu Turunen**.

– Toiset ihailevat minun töitani ja minä ihailen heidän töitään. Työpaja on rauhallinen paikka, missä pystyy maalaamaan ja värittämään. Olen ollut onnellinen ja on ne muutkin, kehuu Heiskanen toimintakeskusta, jossa on työskennellyt jo vuosikymmenen verran.

Vain koira puuttuu

Voittajatyössä *Jakke ja Joel* esiintyvät Heiskanen itse ja hänen rakas isoveljensä.

keskeisiä arvoja eli ihmisten tasa-arvoisuutta ja osallisuutta yhteisöissä. Raadin mielestä *Jakke ja Joel* kuvaa hyvin tasa-arvoisuutta, läheisyyttä ja kasvua. Perusteissa kehuaan sitä myös graafisesti vahvaksi, mutta silti herkäksi ja moniulotteiseksi.

– Veljeä ei jätetä, toinen toistaan ei jätetä. Tässä veli ja minä pidetään kädestä. Jätin tähän välin, ettei ihan olla kiinni. Kasvot tein iloisiksi. Lopuksi väritin taustan.

Heiskasen tapana on

paljon hän kuvaa värikkäitä eläimiä kangaspainolla, vesiväreillä, liiduilla ja kaikentlaisilla kokeilevammilla tekniikoilla. Kaloja, preeriakotia, hylkeitä, pupuja, karhuja, pörriäisiä, hirmuliskoja, sillejä, pussitrottia, kissoja...

– Siinähan se on tullu tehtyä kaikkennäköisiä. Koiraa ei ole tullut tehtyä, vaikka on niin tuttu aihe, kun on ollut muutakin hommaa.

Ilo on katsojan silmässä

Rakkain eläin Heiskaselle on kuitenkin lehmä. Mustavalkoisia mansikkeja on tullut

rilla, joka pidettiin innostavassa ympäristössä maatilalla. Oikeiden lehmien lisäksi Heiskasta elähdytti kukko, joka täytyi piirtää tuoreeltaan heti kotututtuun jälkeisenä aamuna.

Iloisuudesta ja kohteliaisuudesta kiitelly Heiskanen kuvaakin mielellään arjen pieniä hienouksia, jotta kaikki eivät välttämättä edes huomaa. Seuraavaksi suunnitelmassa on lähtä äidin kanssa Hämeenlinnaan Joel-veljeä katsomaan.

– Eteenpäin ollaan men-ty ja kesä on niinkuin en-